

Een rode tent hoeden

Workshop van Berthe van Soest

Marian Geurtsen

Achter de bonte tinten rood van de gordijnen over de partytent is het neutrale hotellokaal bijna verdwenen. Tussen het rode fluweel en de voile gordijnen bieden de kleurige kussens en dekens op de grond een knusse beslotenheid. De meeste vrouwen installeren zich op de kussens op de grond, een paar vrouwen kiezen voor het comfort van een klapstoel. Workshopleidster Berthe van Soest zit even verwachtingsvol rond te kijken als wij; we hebben geen idee waar we binnengestapt zijn.

Berthe van Soest (achter de kaarsjes): verhalen delen; foto Rina Homan

De rode tent is overgewaaid uit Amerika, legt Berthe uit. Het is geïnspireerd op het boek *De rode tent* van Anita Diamant over de Bijbelse vrouw Dina. Iedere nieuwe maan komen groepjes vrouwen bij elkaar in een rode-tentbijeenkomst, in Nederland nu zo'n vier jaar. Een nieuw ritueel dat losjes gebaseerd is op het idee dat in Bijbelse tijden en in andere oude culturen vrouwen tijdens hun menstruatie hun eigen bijeenkomsten hadden. De rode tent creëert een veilige plaats waar vrouwen verhalen kunnen delen die elders niet gedeeld kunnen worden.

Berthe licht toe wat er gebeurt. Zonder rode doeken en een grote pot thee kan de rode tent niet van start gaan. En een toilet binnen loopafstand, want vrouwen moeten vaak naar het toilet. Vandaag kunnen we kiezen uit water met citroen en water met munt en daarnaast heeft Berthe gezorgd voor nootjes, zuidvruchten en chocoladekoffieboontjes. Als het maar warm maakt.

Na de uitleg neemt Berthe van Soest een kleine bokaal met geurige olie in haar handen. Met de olie zalft ze de handen van de vrouw naast haar en heet haar welkom. De olie gaat de kring rond. Iedere vrouw zalft haar buurvrouw met olie en enkele woorden. Vanzelf gaan de vrouwen zachter praten. Daarna roept Berthe de kosmische krachten aan met een kleine klankschaal. Iedere vrouw mag een voormoeder aanroepen. Er komt een mooie verzameling namen uit, zowel familie van de deelnemers als betekenisvolle vrouwen uit de geschiedenis.

Na een ontspanningsoefening introduceert Berthe het thema dat aansluit bij deze tweede dag van de Vrouwensynode: 'zorgen voor jezelf'. En ook verhalen delen doen we met een ritueel: je krijgt pas het woord

wanneer je de *talking stick* hebt. Vandaag heeft Berthe als *talking stick* een prachtig bronzen beeldje van een Christa-figuur meegenomen. Als iemand uitverteld is, zeggen we allemaal 'aho', want zo hoort dat in de rode tent, zegt Berthe. Het klinkt als geheimtaal en misschien is dat ook de bedoeling. De rode tent ontleent haar rituelen aan 'oude culturen', of die nu joods, christelijk, Afrikaans of Indiaans zijn of nieuw ontworpen geheimtaal.

Tussen de verhalen door drinken we, snoepen we van de chocolaatjes en de dadels. We maken ons vrolijk om rituelen die voor ons nieuw en onbegrijpelijk zijn en gaan er nieuwsgierig in mee. We vinden herkenning in elkaars woorden, ontroerd wanneer een vrouw haar diepste zorg vertelt. Tweemaal gaat de *talking stick* door de kring. Dan is het tijd voor – inderdaad onvermijdelijk – een toiletpauze. Berthe nodigt ons uit voor een groepshug om het gesprek af te ronden. Het voelt kunstmatig: waarom zouden we willen knuffelen na een uurtje praten? Berthe laat ons haarzelf als eerste omarmen. 'Kom dichterbij staan, helemaal dicht tegen mij aan.' Tja.

Als ik zelf in het midden sta, roep ik verschrikt dat ik het niet nodig vind dat iedereen zo dicht om me heen staat. Maar vooruit, een hand op mijn schouder mag wel. En voor ik het weet, word ik toch aangenaam gekoesterd. We sluiten af met een eenvoudig lied over vrouwenwijsheid. En daarna is het tijd om elkaar los te laten en de tent te verlaten. De warmte blijft nog lang nawerken.